

Underbilag 1 til Bilag I.

Retslægeraadet.

København, den 12. Marts 1935.

Til Justitsministeriet.

Under 8. Marts 1935 har Justitsministeriet tilskrevet Retslægeraadet saaledes: „Efter Begæring af Landstingets Udvalg angaaende Forslaget til Lov om Retslægeraadet skal man udbede sig en Udtalelse fra Retslægeraadet om, hvorvidt det vil være muligt at overføre visse Arter af de efter Lovforslaget under Retslægeraadet henlagte Sager til andre Myndigheder, saaledes at de lægevidenskabelige Fordringer fuldt ud sker Fyldest.

Under Hensyn til Sagens hastende Karakter udbeder man sig Svar saa hurtigt som paa nogen Maade muligt.“

Saaledes foranlediget skal Retslægeraadet — i hvis Behandling af Sagen Raadets Medlemmer, Professor ved Jordemoderskolen E. Hauch, Professor i Retslægevidenskab Knud Sand og Professor i Psykiatri Aug. Wimmer, samt Raadets tilfornede Psykiatere, fhv. Overlæge ved Viborg Sindssygehospital og Leder af dennes særlige Observationsafdeling for hele Landet, Dr. C. Geill, og Overlæge for Østifternes Aandssvageanstalter, Dr. Johs. Nørvig har deltaget — udtale følgende:

Retslægeraadet kan ganske slutte sig til de af Udvalget angaaende Retslægeraadets Organisation og Arbejdsmetode („Retslægeraadetsudvalget“) anstillede Betragtninger over dette Spørgsmaal resp. om en Aflastning af Raadet, som naturligt nok var et af de første, som — ogsaa fra Raadets egen Side — fremsattes i hint Udvalg til Drøftelse. Indgaaende Diskussioner resulterede imidlertid i, at denne Vej ikke fandtes farbar: De Udvalgsmedlemmer, der deltog i denne Diskussion, saa sig ikke i Stand til at anvise Former, hvorunder visse Arter af de nu under Retslægeraadet henhørende Sager kunde henlægges til andre Myndigheder eller sagkyndige paa en saadan Maade, at de lægevidenskabelige Fordringer alligevel fuldt ud skete Fyldest.

Til de Bemærkninger herom, der findes i Udvalgsbetænkningen Side 9 fig., skal Retslægeraadet yderligere knytte følgende:

Den eneste Form for en Udskillelse af Sager fra Raadet, der vilde kunne blive af nogen Relevans i denne Sammenhæng, vilde være at indskrænke *Forelæggelsen af de saakaldte Tilregneligheds- og Farlighedssager for Retslægeraadet.*

Udvalget drøftede den Mulighed, om den *primære Observation*, der ordentligvis vil blive foretaget af den lokale *Embedslæge eller Fængselslæge*, maaske i Flertallet af Tilfældene vilde være tilstrækkeligt Grundlag for Sagens videre Behandling, saaledes at Observationsberetningen ikke behøvede at indsendes til Retslægeraadet til sekundær Udtalelse, bl. a. med Hensyn til det vigtige Spørgsmaal, om yderligere Observation paa Sindssygehospital var paakrævet.

Udvalget mente imidlertid *ikke* at kunne gaa længere end til at foreslaa, at hvor vedkommende Kredslæge (Fængselslæge) anser det for utvivlsomt, at Observation bør finde Sted, og Anklagemyndigheden er enig heri, kan Kendelse herom foranlediges afsagt, uden at Spørgsmaalet forinden forelægges Retslægeraadet. (Betænkningens Bilag 1, Stk. 2).

Derimod mente man *ikke* i Udvalget at turde statuere, at saadanne primære, ofte under uheldige og vanskelige Forhold (i Arrester) foretagne Observationsunder-